

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoCsp/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119209969
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4119209969.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: H. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXX, zastúpenému JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 2 747,74 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 23. septembra 2020, č. k. 12Csp/111/2019-155, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 202,79 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30. 01. 2017 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, konanie v časti o zaplatenie sumy 90,48 eura s príslušenstvom zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 60,34 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne samostatným uznesením. Právne vec odôvodnil v zmysle § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 5, 6 a 9, § 54 ods. 1, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1 a 2, § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“). Poukázal na to, že pôvodný žalobca (spoločnosť VÚB, a. s.) sa podanou žalobou, doručenou súdu dňa 03. 09. 2019, domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2 747,74 eura s príslušenstvom, na tom skutkovom základe, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu poskytol sumu 3 000 eur, ktorú mal žalovaný splácať v 60 mesačných splátkach po 83,75 eura, avšak uhradil len sumu 797,21 eura. Pre neuhrádzanie splátok riadne a včas úver zosplatnil dňa 19. 01. 2017. Žalobca súdu prvej inštancie listom zo dňa 21. 02. 2020 oznámil, že mu bola postúpená pohľadávku voči žalovanému na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok a podal návrh na zámenu účastníka konania na strane žalobcu, ktorému návrhu súd prvej inštancie vyhovel uznesením č. k. 12Csp/111/2019-121 zo dňa 28. 04. 2020. Z dôvodu čiastočného plnenia žalovaným v sume 43,32 eura v priebehu konania, ako aj z dôvodu dôkaznej núdze v časti uplatneného nároku titulom náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 47,16 eura zoberal žalobca žalobu späť (celkovo 90,48 eura s príslušenstvom) a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Upravil petit žaloby a žiadal, aby súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2 657,26 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 700,58 eura od 30. 01. 2017 do 14. 08. 2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 687,01 eura od 15. 08. 2019 do 29. 10.

2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 677,98 eura od 30. 10. 2019 do 20. 11. 2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 664,44 eura od 21. 11. 2019 do 20. 01. 2020, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 657,26 eura od 21. 01. 2020 do zaplattenia.

2. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „CFH“) a žalovaným bola dňa 13. 04. 2016 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere /Zmluva o poskytnutí Najľahšej pôžičky/ č. XXXXXXXXXXXX. V tom čase bola veriteľom pohľadávky spoločnosť CFH (aktuálne spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., ďalej len „VÚB, a.s.“), pod ktorej hlavičkou bola Zmluva so žalovaným formou sprostredkovania uzatvorená. Zmluva bola platne a riadne uzatvorená v písomnej forme. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku - sumu 3 000 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutú sumu splácať v 60 mesačných splátkach po 83,75 eura, splátka bola bez poistenia, celkovo sa splátkami zaviazal uhradiť sumu 5 025 eur. Náklady spotrebiteľa boli dohodnuté na sumu 2 025 eur. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 25 %, RPMN vo výške 25 %, priemerná hodnota RPMN bola dojednaná vo výške 17,18 %. Konečná splatnosť úveru bola dňom 20. 04. 2021, splatnosť jednotlivých úverových splátok bola k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej úverovej splátky nastala 20. 05. 2016. Podľa prehľadu splátok žalovaný uhradil sumu 797,21 eura, nepreukázal žiadnym dôkazom, že by žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi, zaplatil inú sumu. Ďalej mal preukázané, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24. 01. 2017 oznámil žalovanému, že jeho dlh sa stal splatným v celom rozsahu, uviedol istinu úveru vo výške 3 144,43 eura. Tomuto listu predchádzala upomienka zo dňa 26. 11. 2016, ktorou právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na nedoplatok vo výške 241,25 eura a upozornil ho, že ak nedôjde do 05. 01. 2017 k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016 bude spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. Upomienka bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 09. 12. 2016. Uviedol, že v priebehu konania došlo k zániku spoločnosti CFH v dôsledku rozdelenia je právny nástupcom VÚB, a.s. Pohľadávka voči žalovanému bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom postúpená na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 25. 02. 2020.

3. Sumarizoval, že žalobca si uplatňoval voči žalovanému pohľadávku vo výške 2 747,74 eura, zmluvnú pokutu si neuplatňoval, jednalo sa o sumu 353,61 eura, ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť sumu 3 497,79 eura, je to súčet splátok do zosplatenia a suma po zosplatení. Potom suma 3 497,79 eura plus náklady na vymáhanie vo výške 47,16 eura po odpočítaní úhrad vo výške 797,21 eura bola žalovaná suma 2 747,74 eura. Z internetovej stránky NBS zistil, že priemerná úroková miera zo spotrebiteľských úverov v apríli 2016 bola 11,60 %, v zmluve bol dojednaný úrok vo výške 25 %, čo bol viac ako dvojnásobok priemernej úrokovej miery aká bola v čase uzatvárania zmluvy pre spotrebiteľské úvery s dobou splácania od 1 do 5 rokov. Žalovaný preukázal výpisom z účtu, že uhradil na účet právneho prechodu žalobcu dňa 13. 08. 2019 sumu 13,57 eura, dňa 29. 10. 2019 sumu 9,03 eura, dňa 19. 11. 2019 sumu 13,54 eura a dňa 17. 01. 2020 sumu 7,18 eura, spolu 43,32 eura.

4. Konštatoval, že v danej veci sa jednalo o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Mal za preukázané vykonaným dokazovaním, že žaloba bola podaná sčasti dôvodne, pretože medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k uzatvoreniu platnej zmluvy o pôžičke, právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému sumu 3 000 eur, pričom žalovaný zaplatil sumu 797,21 eura a 43,32 eura po podaní žaloby. Pohľadávka bola platne postúpená na žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, preto konštatoval, že žalobca je v konaní aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2 202,79 eura /3 000 eur - 797,21 eura/ s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30. 01. 2017 do zaplattenia, pričom výšku úroku z omeškania stanovil v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba určená ECB. Počiatok omeškania určil od 30. 01. 2017 tak ako navrhol žalobca, jednalo sa o šiesty deň nasledujúci po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a v tom čase už bol žalovaný v omeškani so splácaním úveru. K určení úveru za bezúročný a bez poplatkov uviedol, že nepriznal žalobcovi nárok na úroky, pretože dohodnuté úroky z úveru boli v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podľa zverejnených priemerných úrokových sadziieb na webovom sídle Národnej banky SR úroková miera úverov poskytovaných pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období 04/2016 pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti činila hodnotu 11,60 % pri úveroch od 1 do 5 rokov. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 25 %. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31. 07. 2009 a 3Cdo/173/2003. Dojednanie úroku vo výške 32 % ročne považoval

za rozporné s dobrými mravmi. Mal za to, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Dôvodil, že o takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy, odkazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31. 07. 2009. Dohodnutá úroková miera medzi stranami konania činila výšku 25%, čo bolo viac ako dvojnásobok obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období. Dodal, že žalobca si zmluvnú pokutu, ani žiadne poplatky, neuplatňoval, uplatňoval si náklady na vymáhanie vo výške 47,16 eura, ktoré uvádzal v žalobe, avšak vôbec nešpecifikoval o aké náklady by sa malo jednať, ani k nim nepredložil žiadne dôkazy a nakoniec zobral žalobu v tejto časti späť. Uviedol tiež, že k vyhláseniu splatnosti dlhu z úverovej zmluvy, v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, došlo ku dňu 19. 01. 2017, žalovaný bol v omeškaní so splácaním úveru od 09/2016 s každou ďalšou splátkou. Bol vyzvaný na doplatenie v lehote nie kratšej ako 15 dní v predžalobnej upomienke zo dňa 26. 11. 2016. Následne právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru listom zo dňa 24. 01. 2017. Žalovaný bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, bol v omeškaní so splátkou splatnou v mesiaci 09/2016. Argumentoval, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je jednostranný úkon veriteľa, nemusí byť doručované do vlastných rúk, okamih účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru je viazaný na deň, ktorý určil veriteľ, žalobca nenesie zodpovednosť za to, či sa žalovanému výzvu podarilo alebo nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Zdôraznil, že ust. § 53 ods. 9 OZ modifikuje ustanovenie § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám, podľa tohto ustanovenia je strata výhody splátok podmienená splnením podmienok, že musí ísť o spotrebiteľskú zmluvu, čo je splnené, strata výhody splátok nastáva, keď si toto právo veriteľ uplatní a môže si ho uplatniť najskôr až po uplynutí 3 -mesačnej lehoty od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, čo bolo tiež splnené, pretože omeškanie nastalo v 09/2016 a žalobca, resp. jeho právny predchodca si svoje právo uplatnil v januári 2017, rovnako bola splnená aj tretia podmienka, že žalovaný bol na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní. Až po uplynutí lehoty 3 mesiacov nastane strata výhody splátok upravená v ustanovení § 565 OZ. K námietkam žalovaného uvádzaným v jeho písomných podaniach uviedol, že v zmluve bolo uvedené RPMN 25 %, po zadaní vstupných údajov do kalkulačky na výpočet RPMN na stránke ekonomika.sme.sk je výslednou hodnota 25 % tak ako bola hodnota RPMN uvedená v zmluve. Čo sa týkalo overenia bonity žalovaného - ten v zmluve uviedol, že je zamestnaný na dobu neurčitú, nemá žiadne vyživovacie povinnosti, uviedol príjem 680 eur netto, iné mesačné výdavky uvádzal vo výške 10 eur, potom výška mesačnej splátky 83,75 eura sa mu s poukazom na žalovaným uvádzané skutočnosti nejavila ako neprimeraná. Žalovaný žalobcu žiadnym spôsobom neinformoval o zmene svojich finančných pomerov, nepožiadala o prípadné zníženie mesačnej splátky.

5. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2 202,79 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30. 01. 2017 do zaplatenia, konanie v časti o zaplatenie sumy 90,48 eura s príslušenstvom zastavil podľa ust. § 145 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s vyjadrením žalobcu a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

6. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP a v konaní čiastočne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 60,34 %. K uvedenému pomeru dospel tak, že žalovaná suma bola 2 747,74 eura, priznaná bola suma 2 202,79 eura, zamietnuté a zastavené konanie bolo v časti zaplatenia sumy 544,95 eura, úspech žalobcu tak predstavoval 80,17 % a úspech žalovaného 19,83 %, potom žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu $60,34 \% / 80,17 \% - 19,83 \%$ s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný a to v jeho vyhovujúcej časti a časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania, odôvodniac ho vadami v zmysle ust. § 365 ods. 1 f) a h) CSP, domáhajúc sa v týchto častiach jeho zmeny a zamietnutia žaloby a priznania nároku na náhradu trov konania. Tvrdil, že nesprávne skutkové zistenia, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia, spočívajú v tom, že konajúci súd mal za preukázané splnenie podmienok v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, podľa názoru konajúceho súdu právny predchodca žalobcu s odbornou starostlivosťou preskúmal bonitu žalovaného a zároveň súd prvej inštancie mal preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu po postúpení pohľadávky s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Uviedol, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti

úveru upravuje ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ a vyžaduje dva úkony, prvým je výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Nepotvrdilo sa, že žalobca preukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do jeho sféry pred dorúčením žalobného návrhu, a preto neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Ďalej poukázal na ust. § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého „ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.“ Nestotožnil sa s tvrdením súdu prvej inštancie, že právny predchodca žalobcu s odbornou starostlivosťou preskúmal bonitu žalovaného. Hoci v zmluve sa uvádzajú „Údaje Klienta o zamestnaní a finančnej situácii“, uvedené považoval za nepostačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo zmluvy vyplývalo, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovaného nevyžiadal žiadne doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky, keď podľa zmluvy vyžadoval od žalovaného iba občiansky preukaz, ktorý takýmto dokladom nie je. Veriteľ mal konať s odbornou starostlivosťou, vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyššiu stupeň obozretnosti a odbornosti. Ďalej poukázal na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a zvýraznil, že v tomto ust. zákonodarca zdôraznil slovami „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky...“, z čoho vypláva, že toto ustanovenie sa vzťahuje výlučne na banku alebo pobočku zahraničnej banky. Predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť CFH, ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a teda v roku 2016 a 2017 sa na ňu nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Od 01. 01. 2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala VÚB, a.s. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné vykonávať obchody pri vynaložení odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Zastal názor, že splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ nemožno stotožňovať so splnením, resp. nesplnením povinnosti banky, alebo pobočky zahraničnej banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. V rámci prostriedkov procesnej obrany uviedol, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zdôraznil, že pohľadávku postúpila až VÚB, a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti CFH, a preto bolo potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s. Tvrdil tiež, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21. 05. 2020 sp. zn. 1Co/301/2019. Mal za to, že žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex offio.

8. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca písomným podaním, v ktorom uviedol, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že v konaní predložil doručenkou k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorou preukázal, že žalovaný oznámenie riadne prevzal a s v ňom uvedenou skutočnosťou zosplatnenia úveru sa riadne oboznámil, preto tvrdenie žalovaného v tomto smere označil za zavádzajúce a nepravdivé. Tvrdil, že vzhľadom na to podmienky vyžadované v § 53 ods. 9 OZ pre zosplatnenie pohľadávky v celosti boli splnené. Z tohto dôvodu právny predchodca žalobcu mohol v súlade so zákonom pristúpiť k postúpeniu pohľadávky, čím je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto spore. Vyzdvihol tiež, že bonitu žalovaného pôvodný veriteľ pred poskytnutím úveru riadne skúmal, o čom predložil dôkazy.

9. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti nároku na náhradu trov konania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, ako aj v časti trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

12. Podľa § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

13. Predmetom tohto konania je žaloba právneho predchodcu žalobcu (spoločnosť VÚB, a. s.), ktorou sa domáhal od žalovaného zaplata sumy 2 747,74 eura s príslušenstvom, ktorú žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu poskytol sumu 3 000 eur, ktorú mal žalovaný splácať v 60 mesačných splátkach po 83,75 eura, avšak uhradil len sumu 797,21 eura. Pre neuhrádzanie splátok riadne a včas úver zosplatnil dňa 19. 01. 2017. Počas konania pred súdom prvej inštancie žalobca súdu prvej inštancie listom zo dňa 21. 02. 2020 oznámil, že mu bola postúpená pohľadávka voči žalovanému na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok a podal návrh na zmenu účastníka konania na strane žalobcu, ktorému návrhu súd prvej inštancie vyhovel uznesením č. k. 12Csp/111/2019-121 zo dňa 28. 04. 2020. Z dôvodu čiastočného plnenia v sume 43,32 eura počas sporu, ako aj z dôvodu dôkaznej núdze v časti uplatneného nároku titulom náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 47,16 eura (celkov 90,48 eur s prísl.) zobrať žalobca žalobu späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť, zároveň upravil petit žaloby a navrhol, aby súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2 657,26 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 700,58 eura od 30. 01. 2017 do 14. 08. 2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 687,01 eura od 15. 08. 2019 do 29. 10. 2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 677,98 eura od 30. 10. 2019 do 20. 11. 2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 664,44 eura od 21. 11. 2019 do 20. 01. 2020, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 657,26 eura od 21. 01. 2020 do zaplata. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 202,79 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30. 01. 2017 do zaplata a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, konanie v časti o zaplata sumy 90,48 eura s príslušenstvom zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 60,34 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne samostatným uznesením. Proti vyhovujúcemu výroku rozsudku a proti výroku o nároku na náhradu trov konania podal odvolanie žalovaný. Pre absenciu odvolania nadobudli zastavujúci a zamietajúci výrok rozsudku právoplatnosť.

14. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou CFH a žalovaným bola dňa 13. 04. 2016 platne uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere /Zmluva o poskytnutí Najľahšej pôžičky/ č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku - sumu 3 000 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 83,75 eura, splátka bola bez poistenia, celkovo sa splátkami zaviazal uhradiť sumu 5 025 eur. Náklady spotrebiteľa boli dohodnuté na sumu 2 025 eur, ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 25 %, RPMN vo výške 25 %, priemerná hodnota RPMN bola dojednaná vo výške 17,18 %, konečná splatnosť úveru bola 20. 04. 2021, splatnosť jednotlivých úverových splátok bola k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej úverovej splátky nastala 20. 05. 2016. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaný uhradil sumu 797,21 eura, žalovaný v konaní nepreukázal, že by uhradil inú sumu. Upomienkou zo dňa 26. 11. 2016 právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na nedoplatok vo výške 241,25 eura a upozornil ho, že ak nedôjde do 05. 01. 2017 k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016 bude spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. Upomienka bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 09. 12. 2016. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24. 01. 2017 oznámil žalovanému, že jeho dlh sa stal splatným v celom rozsahu, uviedol istinu úveru vo výške 3 144,43 eura. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému doručené 03. 02. 2017. V priebehu konania došlo k zániku spoločnosti CFH a v dôsledku rozdelenia právny nástupcom sa stala VÚB, a.s., o čom svedčila Notárska zápisnica N 3283/2017, Nz 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11. 12. 2017. Pohľadávka voči žalovanému bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a.s. a žalobcom postúpená na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 25. 02. 2020, ktorý žalovaný prevzal dňa 27. 02. 2020. Žalovaný preukázal výpisom z účtu, že uhradil na účet právneho prechodu žalobcu dňa 13. 08. 2019 sumu 13,57 eura, dňa 29. 10. 2019 sumu 9,03 eura, dňa 19. 11. 2019 sumu 13,54 eura a dňa 17. 01. 2020 sumu 7,18 eura, spolu 43,32 eura. Žalobca v priebehu konania zobral žalobu späť v sume 43,32 eura pre plnenie zo strany žalovaného počas sporu a v časti uplatneného nároku titulom náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 47,16 eura, spolu v časti sumy 90,48 eura s prísl. a upravil petiu žaloby a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2 657,26 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 700,58 eura od 30. 01. 2017 do 14. 08. 2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 687,01 eura od 15. 08. 2019 do 29. 10. 2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 677,98 eura od 30. 10. 2019 do 20. 11. 2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 664,44 eura od 21. 11. 2019 do 20. 01. 2020, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 657,26 eura od 21. 01. 2020 do zaplatenia.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právne formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v čase uzavretia zmluvy.

23. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

25. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. Podľa § 525 ods. 1 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

27. Podľa § 525 ods. 1, 2 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

28. Podľa § 526 ods. 1, 2 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

29. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ platného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) odplatu podľa osobitných predpisov, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o

spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23, z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

31. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ platného v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

32. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškanií so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškanií klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných

záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Odvolací súd dodáva, že citované ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl.) v prípade Zákona o bankách ide o lex specialis. Zaradenie ust. § 92 do časti zákona o bankách, ktorej nadpis znie "Ochrana klientov a bankové tajomstvo" je nutné vykladať tak, že účelom tohto ustanovenia nie je len ochrana bankového tajomstva, ale aj ochrana klientov banky. Citované ustanovenie stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže.

34. Žalovaný vo svojom odvolaní namietal závery súdu prvej inštancie, konkrétne: že súd mal za preukázané splnenie podmienok v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, že právny predchodca žalobcu s odbornou starostlivosťou preskúmal bonitu žalovaného a aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu po postúpení pohľadávky s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách.

35. Odvolací súd pri prejednávaní veci dospel k záveru, že žalovaným namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 CSP. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanom spore, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Učinené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť ani nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Nebola zistená ani jedna vada namietaná žalovaným v odvolaní. Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi súdu prvej inštancie uvedenými v napadnutom rozsudku, na tieto poukazuje ako na správne, a preto ich nebude opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia, vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného, odvolací súd ďalej uvádza nasledovné.

36. Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie dospel k správne právne záveru, že zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má povahu spotrebiteľskej zmluvy a bola platne uzavretá, ktorá skutočnosť nebola v konaní ani sporná. Vzhľadom na spotrebiteľskú povahu uzavretej zmluvy, ktorej predmetom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru poskytnutého veriteľom spotrebiteľovi, právny vzťah účastníkov zmluvy sa spravuje zák. č. 129/2010 Z. z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti uvedené v § 9 zák. č. 129/2010 Z. z.; tieto náležitosti regulujú formálnu i obsahovú stránku zmluvy a vzhľadom na zvýšený záujem na ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je nedodržanie kľúčových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionované v zmysle § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. Súd prvej inštancie zároveň úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. S takýmto právnym posúdením sa odvolací súd stotožňuje a na odôvodnenie tohto právneho záveru súdom prvej inštancie v plnom rozsahu poukazuje a preberá za svoje vlastné /bod 8. napadnutého rozsudku/, napokon ani jedna zo strán sporu voči takémuto právnemu posúdeniu nemala námietky.

37. Zásadnou odvolacou námietkou žalovaného bola skutočnosť, že nebola preukázaná aktívna legitimitácia na strane žalobcu z dôvodu nedoručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému.

Namietal zistenia súdu prvej inštancie, že sa oznámenie o postúpení pohľadávky dostalo do sféry dispozície žalovaného. Odvolací súd sa s námietkou žalovaného nestotožnil a plne súhlasí s odôvodnením súdu prvej inštancie. Ako už uviedol súd prvej inštancie zmluva o postúpení predmetnej pohľadávky bola platná (nakoniec jej neplatnosť žalovaný nenamietal), to znamená, že nový veriteľ (postupník) nadobudol platne postúpenú pohľadávku a zároveň sa stal aktívne legitimovaným na podanie žaloby o vymoženie pohľadávky. Skutočnosť, či oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručené právnym predchodcom žalobcu, nemá akýkoľvek vplyv na aktívnu legitimáciu žalobcu. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že dôsledkom nepreukázania postúpenia pohľadávky je iba skutočnosť, že dlžník môže plniť pôvodnému veriteľovi. Navyše žalobca v konaní nesporne preukázal, že žalovanému bola doručená upomienka zo dňa 26. 11. 2016, ktorou právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na nedoplatok vo výške 241,25 eura a upozornil ho, že ak nedôjde do 05. 01. 2017 k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016 bude spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. Upomienka bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 09. 12. 2016. Žalobca ďalej preukázal, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24. 01. 2017 oznámil žalovanému, že jeho dlh sa stal splatným v celom rozsahu, uviedol istinu úveru vo výške 3 144,43 eura. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému doručené 03. 02. 2017. Pohľadávka voči žalovanému bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a.s. a žalobcom postúpená na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 25. 02. 2020, ktorý žalovaný prevzal dňa 27. 02. 2020. Nemožno preto súhlasiť s tvrdením žalovaného, že žalobca nesplnenie podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, keď zo spisu vyplýva presne opačná skutočnosť.

38. Ďalej žalovaný v odvolaní namietal, že právny predchodca žalobcu s odbornou starostlivosťou nepreskúmal bonitu žalovaného. S touto námietkou žalovaného sa vysporiadal už súd prvej inštancie v bode 10. odôvodnenia, na ktoré konštatovanie odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje. Nad rámec uvedeného len poznamenáva, že i spotrebiteľ musí pri vlastnom zadlžovaní sa postupovať rozumne, hospodárne a obozretne, musí v prvom rade sám chrániť svoje záujmy a neprenášať túto zodpovednosť na iné osoby, či súdnu moc a spoliehať sa na to, že je kvalifikovaný ako slabšia strana v konaní. Riadne hospodáriaci spotrebiteľ by si mal byť vedomý svojich možností a schopností a pristupovať k zadlžovaniu sa vlastnej osoby mimoriadne zodpovedne. Tak ako je v záujme veriteľa poskytnúť úver a obchodovať, v záujme spotrebiteľa je častokrát čerpať úver za každú cenu, i s vedomím, že prípadne poskytnutý úver nebude môcť splácať. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyhodnocoval bonitu klienta a úver sa rozhodol poskytnúť. Žalobca v konaní uviedol, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval o zmene svojich finančných pomerov, nepožiadaval o prípadné zníženie mesačnej splátky. Uvedené tvrdenie žalobcu žalovaný v konaní nevyvrátil.

39. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný nesplácal úver riadne a včas, tým porušil ustanovenia zmluvy o úvere ako aj vyššie citované zákonné ustanovenia a dostal sa do omeškania so splácaním úveru, preto došlo k vyhláseniu splatnosti dlhu z úverovej zmluvy ku dňu 19. 01. 2017. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, žalovaný bol v omeškaní so splácaním úveru od 09/2016 s každou ďalšou splátkou. Bol vyzvaný na doplatenie v lehote nie kratšej ako 15 dní, svedčila o tom predžalobná upomienka zo dňa 26. 11. 2016. Následne právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru listom zo dňa 24. 01. 2017. Žalovaný bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, bol v omeškaní so splátkou splatnou v mesiaci 09/2016. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2 202,79 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30. 01. 2017 do zaplatenia, pretože právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému sumu 3 000 eur, pričom žalovaný zaplatil sumu 797,21 eura a 43,32 eura po podaní žaloby. Súd prvej inštancie rozhodol správne i o výške úroku z omeškania a počiatku jeho splatnosti (bod 8. napadnutého rozsudku). V nadväznosti na uvedený výsledok konania potom súd prvej inštancie správne rozhodol o nároku na náhradu trov konania a odvolací súd v plnom rozsahu preberá odôvodnenie tohto výroku v bode 12. napadnutého rozsudku za svoje vlastné.

40. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti nároku na náhradu trov konania.

41. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).